

που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 92/108/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992, καθώς και τα άρθρα 1 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3649/92 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με απλουστευμένο συνοδευτικό έγγραφο για την ενδοκοινοτική κυκλοφορία προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, για τα οποία έχει καταβληθεί φόρος και τα οποία έχουν διατεθεί στην κατανάλωση στο κράτος μέλος αποστολής, έχουν την έννοια ότι δεν επιβάλλουν σε επαγγελματίες, όπως αυτός της κύριας δίκης, να ελέγξει εάν οι αγοραστές που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη έχουν την πρόθεση να εισαγάγουν υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα σε άλλο κράτος μέλος και, ενδεχομένως, εάν μια τέτοια εισαγωγή πραγματοποιείται για προσωπικούς ή εμπορικούς σκοπούς.

2) Τα άρθρα 32 έως 34 της οδηγίας 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, δεν τροποποιούν ουσιωδώς τα άρθρα 7 έως 9 της οδηγίας 92/12, όπως αυτή έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 92/108, ώστε να δικαιολογείται, υπό περιστάσεις όμοιες με αυτές της κύριας δίκης, διαφορετική απάντηση στο πρώτο ερώτημα.

3) Το άρθρο 8 της οδηγίας 92/12, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/108, έχει την έννοια ότι μπορεί, υπό περιστάσεις όμοιες με αυτές της κύριας δίκης, να περιλαμβάνει την αγορά προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, οσάκις τα προϊόντα αυτά αποκτώνται από ιδιώτες για δικές τους ανάγκες και μεταφέρονται από τους ίδιους, στοιχείο το οποίο απόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές να ελέγξουν ανά περίπτωση.

(¹) ΕΕ C 258 της 25.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Κυπριακής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-412/12) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/31/ΕΚ — Υγειονομική ταφή αποβλήτων — Λειτουργία χωρίς σχέδιο διευθέτησής του χώρου — Υποχρέωση τερματισμού της)

(2013/C 260/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και D. Düsterhaus)

Καθής: Κυπριακή Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Μ. Χατζηγεωργίου και Κ. Λυκούργος)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999,

περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων (ΕΕ L 182, σ.1) — Συνέχιση της λειτουργίας των χωματερών της Λευκωσίας και της Λεμεσού ελλείψει σχεδίου διευθέτησής του χώρου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Κυπριακή Δημοκρατία, παραλείποντας να θέσει εκτός λειτουργίας όλες τις χωματερές ανεξέλεγκτης διαθέσεως αποβλήτων (ΧΑΔΑ) στην επικράτειά της ή να διασφαλίσει ότι αυτές πληρούν τις απαιτήσεις της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14 της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει την Κυπριακή Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 366 της 24.11.2012.

**

Αίτηση γνωμοδότησης, την οποία υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 11, ΣΛΕΕ

(Γνωμοδότηση 2/13)

(2013/C 260/32)

Γλώσσα διαδικασίας: όλες οι επίσημες γλώσσες

Αιτούσα

Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Krämer, L. Romero Requena, C. Ladenburger και B. Smulders)

Ερώτημα που έχει υποβληθεί στο Δικαστήριο

Είναι συμβατό με τις Συνθήκες το σχέδιο συμφωνίας για την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 7 Μαΐου 2013 — Birgit Wagener κατά Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

(Υπόθεση C-250/13)

(2013/C 260/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Birgit Wagener

Καθής: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η μετατροπή των ελβετικών οικογενειακών επιδομάτων από ελβετικά φράγκα σε ευρώ να στηρίζεται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 ⁽¹⁾, στο άρθρο 107, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 ή στο άρθρο 90 του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 σε συνδυασμό με την απόφαση H3 της 15ης Οκτωβρίου 2009 ⁽²⁾ σχετικά με την ημερομηνία που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό των τιμών μετατροπής που αναφέρονται στο άρθρο 90 του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 ⁽³⁾, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, στην οποία γερμανικό ταμείο οικογενειακών επιδομάτων χορήγησε και (κατόπιν μετατροπής) κατέβαλε, την 17η Οκτωβρίου 2012, επίδομα τέκνων για την περίοδο από τον Οκτώβριο του 2006 έως τον Νοέμβριο του 2011 προς κάλυψη της διαφοράς ύψους των οικογενειακών επιδομάτων της Ελβετικής Συνομοσπονδίας δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72;
- 2) Εάν, κατά την απάντηση στο πρώτο ερώτημα, η μετατροπή πρέπει να στηρίζεται μόνον ή εν μέρει στο άρθρο 107, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72: είναι κρίσιμος για τη μετατροπή ο χρόνος κατά τον οποίο καταβλήθηκε η συνυπολογιζόμενη παροχή στην αλλοδαπή ή ο χρόνος καταβολής της αντίστοιχης παροχής στην ημεδαπή, όσον αφορά την περίπτωση που περιγράφεται στο πρώτο ερώτημα;
- 3) Εάν, κατά την απάντηση στο πρώτο ερώτημα, η μετατροπή πρέπει να στηρίζεται μόνον ή εν μέρει στο άρθρο 107, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72: πώς πρέπει να προσδιορίζεται η περίοδος αναφοράς κατά το άρθρο 107, παράγραφοι 2 και 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης; Έχει σημασία για τη μετατροπή ο χρόνος εγκρίσεως ή καταβολής των συνυπολογιζόμενων οικογενειακών παροχών εκ μέρους του ελβετικού φορέα;
- 4) Εάν, κατά την απάντηση στο πρώτο ερώτημα, η μετατροπή πρέπει να στηρίζεται μόνον ή εν μέρει στο άρθρο 90, του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 σε συνδυασμό με την απόφαση H3 της 15ης Οκτωβρίου 2009: σε ποια διάταξη (σημείο 2, σημείο 3, στοιχείο α' ή σημείο 3, στοιχείο β') της αποφάσεως H3 της 15ης Οκτωβρίου 2009 πρέπει να στηρίζεται και με ποιον τρόπο πρέπει να πραγματοποιείται η μετατροπή οικογενειακών παροχών, όταν η εθνική νομοθεσία αποκλείει την οικογενειακή παροχή στην ημεδαπή (άρθρο 65, παράγραφος 1, σημείο 2, του EStG) και η χορήγηση της στηρίζεται αποκλειστικώς στο δίκαιο της Ένωσης; Έχει σημασία για τη μετατροπή ο χρόνος εγκρίσεως ή καταβολής των συνυπολογιζόμενων οικογενειακών παροχών εκ μέρους του ελβετικού φορέα;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 «περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας» (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 138).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης (ΕΕ L 284, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση H3, της 15ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την ημερομηνία που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό των τιμών μετατροπής που αναφέρονται στο άρθρο 90 του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2010, C 106, σ. 56).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 13 Μαΐου 2013 — Elena Recinto-Pfingsten κατά Swiss International Air Lines AG

(Υπόθεση C-259/13)

(2013/C 260/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και αναιρεσείουσα: Elena Recinto-Pfingsten

Εναγομένη και αναιρεσίβλητη: Swiss International Air Lines AG

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η Συμφωνία ⁽¹⁾ μεταξύ της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με τις αεροπορικές μεταφορές, της 21ης Ιουνίου 1999, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2/2010 ⁽²⁾ της Επιτροπής Αερομεταφορών Κοινότητας/Ελβετίας, της 26ης Νοεμβρίου 2010, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 ισχύει, βάσει του άρθρου του 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', και για επιβάτες οι οποίοι αναχωρούν από αερολιμένες της Ελβετίας με προορισμό τρίτη χώρα;

⁽¹⁾ Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις αεροπορικές μεταφορές — Τελική πράξη — Κοινές δηλώσεις — Ενημέρωση σχετικά με την έναρξη ισχύος των επτά συμφωνιών με την Ελβετική Ομοσπονδία στους εξής τομείς: ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, αεροπορικές και χερσαίες μεταφορές, δημόσιες συμβάσεις, επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία, αμοιβαία αναγνώριση σχετικά με την αξιολόγηση της πιστότητας και εμπορία γεωργικών προϊόντων (ΕΕ 2002, L 114, σ. 73).

⁽²⁾ Απόφαση 2/2010 της Μεικτής Επιτροπής Αερομεταφορών Κοινότητας/Ελβετίας που έχει συσταθεί βάσει της συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, της 26ης Νοεμβρίου 2010, η οποία αντικαθιστά το παράρτημα της συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας (ΕΕ L 347, σ. 54).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).